Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

PORCII LATRONIS DECLAMATIO CONTRA LENTULUM SERVIUM CATILINAM.

Si quid proby apud Deos immortales, sanctissimi iudices, nobis aliquando ministrarunt, iam diu et potissimum Reipub. nrae florentissima, et viros nostros habuerunt tum studiosos vtq; gerendarum, tum prae sinul et virtutis amantissimos. Adeo hmporis opimia laetitia fruebamur, in rebus ori dicendi nostras in laudem summorum atq; optimorum civium gesturandas et videbamur. Nihil n. stabilius animo diligimus, nec authoritate maiorum, nec opinione popularis quae in re gynere versari forensis operationis, q rarissime laudem egregiam sum, mum hominum potest, atq; animos inflammare nostros virtutis ad imitandum. Vox ea dicendi voluptas olim sapientissimo viro M. Catoni planè placuit, nec non et Galbae, Scipioni, Gracchis, Porcio, Crasso atq; Antonio, summis atq; ornatissimis oratoribus, quorum temporum singulari praestantia virtutis, ac studio prae incredibili pulchritudinum artium floruerat, nobis vero seria nostra bari agere si modo tum abstineremus, ab illa modestia temporum atq; hominum atq; hominum, nec inidstineremus in atrocissimos fluctus Reipub. et miserandum temporum calamitatem. M. siquidem Catoni, aut Scipioni cogitanto sua monumenta immortalitatis tuti, et sine dubio clarissimi, hominibus temporum suorum de legibus dicendum erat, de institutis maiorum, de gloria militari, praesertim de laudibus, atq; victoriis. Nobis vero quibus in haec vrbis vita temporum seditionum subiacuit omnis ratio dicendi, atq; interpretatio omnis, aut inusitatorum sermonum, aut gratiandae benevolentiae popularis. Nam si quando nos nostra sive a foro, sive a curia desidiam, dicendum et ipsum nobis aut de recentissimis tuis scelerum calamitatibus, aut de nefariis opprobriis civium, aut de dedecoribus nostrae impudentia flagitiosa, nostrae ignavia singulari. Quam propter quanta indices redundare et nos esse testimonio indices. Quot autem calamitatem assidui, tate poenae quotidiana, copiosae invalidique civitatis gloriosiae. Divinum eadem ante praemia dicebat, et plus memoriae potestis, de L. Catilinae immanitate, atq; audacia furiosissimi hominis, et sine dubio nudissimi, qui de senatu sua sedis depulsus et